

blir helt ändamålsenligt. Utan närmare undersökning kan man näppeligen utpeka någon enkel lösning av problemet. Man kan tänka sig att staten som ett led i en fortsatt utbyggnad av de kulturpolitiska insatserna i viss mån delar riskerna i samband med översättning och utgivning av verk, som ur allmänt kulturella synpunkter måste betecknas som betydelsefulla men som inte omedelbart kan påräkna en omfattande försäljning. De närmare formerna för ett sådant delat risktagande eller andra arrangemang som kan främja de angivna syftena behöver emellertid noga övervägas.

Med hänvisning till i det föregående redovisade synpunkter föreslår vi, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en utredning inom ramen för den fortsatta planeringen av kulturpolitiken, syftande till att finna lämpliga former för dels en utbyggnad av stödet till högt kvalificerade skönlitterära översättare, dels åtgärder ägnade att främja översättningen och utgivningen av särskilt betydelsefulla skönlitterära verk.

Stockholm i januari 1965

Kaj Björk

Hilding Johansson

Nr 188

Av herr **Boo m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Utbildning av ungdomsledare.

(Lika lydande med motion nr 167 i Första kammaren)

Den fostrande verksamhet som bedrivs inom de ideella ungdomsorganisationerna är av stor omfattning och aktningsvärt innehåll. I en tid då samhället starkt förändras och därmed bl. a. ungdomens anpassningssvårigheter ökas måste det vara en angelägen uppgift för samhället att på olika sätt starkt stödja ungdomsorganisationerna i deras värdefulla verksamhet. Organisationerna har vid sidan av hem och skola de bästa förutsättningar att vara till hjälp för ungdomar, som skall växa in i samhällsgemenskapen och bli positiva i framtidsarbetet. De insatser som organisationerna hittills utfört och utför är värda all uppskattning och beundran.

Ur en aktiv verksamhet har ledare av egen kraft och med kamraters stöd vuxit fram, vilka gjort och gör storartade insatser. Med trots allt begränsade resurser har en aktivisering av den grundläggande ungdomsledarutbildning-

en kunnat ske. En betydligt förbättrad ledarutbildning måste dock till i en tid då allt större krav ställs på ledarna. Krafftfulla insatser för en väsentlig ökning av antalet ledare, så att utbildningen någorlunda motsvarar behovet, är ett angeläget krav.

Att behovet av ungdomsledare är stort framgår också av skolöverstyrelsens sammanställning av ansökningar om bidrag, som redovisas i statsverkspropositionen. För kommande budgetår har 53 ungdomssammanslutningar med utgångspunkt från nuvarande bidragsgrunder anmält ett medelsbehov av 7 698 340 kr. Detta är ett mer än tre gånger så stort belopp som det som för innevarande år utgår i bidrag. Det av departementschefen föreslagna beloppet innefattar ingen ökning av nu utgående bidrag till ungdomsorganisationerna för deras egen grundläggande ledarutbildning. Detta måste anses synnerligen otillfredsställande då så stora behov redovisas. Skolöverstyrelsen har efter samråd med 1962 års ungdomsutredning föreslagit ett med 500 000 kr. uppräknat bidrag. Detta måste anses vara ett minimikrav, som dock för året kan accepteras i avvaktan på utredningens undersökningar och betänkande.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte till *Utbildning av ungdomsledare* under åttonde huvudtiteln för budgetåret 1965/66 anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1965

Einar Larsson

i Borrby

Bertil Johansson

i Växjö

Karl Gust. H. Boo

Lennart Mattsson